

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 1. 2006, č. j. 22 Ca 21/2006 - 15,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **ne má** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou na poštu dne 23. 2. 2005 se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení, kterým byl odmítnut jeho návrh na vydání předběžného opatření a zároveň bylo rozhodnuto o nepřiznání odkladného účinku žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2006, č. j. MSK 6217/2006-OM/07/05, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze dne 14. 10. 2005, č. j. 163/2005/OVV-2467. Tímto rozhodnutím správní orgán nevyhověl žádosti stěžovatele o opravu údajů zapsaných v knize narození P. M., Stěžovatel v žalobě navrhl, aby soud předběžným opatřením uložil Magistrátu města Opavy povinnost „ihned zaslat jeho rukám rodný list P. M.“ Stěžovatel také požádal o přiznání odkladného účinku žalobě.

Krajský soud v Ostravě předmětným usnesením návrh stěžovatele na vydání předběžného opatření odmítl. Zároveň rozhodl, že se žalobě nepřiznává odkladný účinek. Svoje rozhodnutí odůvodnil tím, že v daném případě bylo zřejmé, že se stěžovatel domáhal ochrany svých práv formou žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Jelikož u tohoto typu žaloby lze podle § 73 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) přiznat odkladný účinek, není návrh na předběžné opatření v projednávané věci přípustný (§ 38 odst. 3 s. ř. s.). Krajský soud dále uvedl, že podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze na návrh žalobce přiznat žalobě odkladný účinek, a to za podmínky, že by výkon rozhodnutí znamenal pro žalobce nenahraditelnou újmu. Břemeno tvrzení a důkazní břemeno má v tomto případě žalobce. Ten však v daném případě ani netvrdil, že by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí pro něj znamenaly nenahraditelnou újmu, resp. v čem konkrétně případnou nenahraditelnou újmu spatřuje. Z těchto důvodů krajský soud odkladný účinek žalobě nepřiznal. Krajský soud žalobce poučil, že proti tomuto usnesení nejsou přípustné opravné prostředky.

Stěžovatel přesto brojí proti tomuto usnesení kasační stížností, v níž se dovolává důvodů kasace podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b), c), d) a e) s. ř. s. Navrhl, aby napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě bylo zrušeno. Požádal též o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti

Kasační stížnost je nepřijatelná a Nejvyšší správní soud ji jako takovou odmítl.

Důvody nepřijatelnosti kasační stížnosti jsou upraveny v ustanovení § 104 s. ř. s. Podle odst. 3 písm. c) tohoto ustanovení je nepřijatelná kasační stížnost proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím, které slouží k zatímní (tj. přechodné) úpravě poměrů účastníků (§ 38 odst. 1 s. ř. s.), a to do doby, než se změní poměry nebo než bude pravomocně rozhodnuto o věci samé. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným (§ 38 odst. 4 s. ř. s.).

Jak již Nejvyšší správní soud judikoval: „*Rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření je rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání. Kasační stížnost směřující proti rozhodnutí, jímž byl zamítnut návrh na vydání předběžného opatření, je podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. nepřijatelná.*“ (Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2004, č. j. 1 Ans 2/2003 - 35, zveřejněno pod č. 507/2005 Sb. NSS). Rozhodnutí o předběžném opatření je tedy rozhodnutím dočasným, neboť předběžné opatření má pouze omezené trvání: není-li zrušeno soudem, zaniká z moci zákona. Dočasnou povahu má i rozhodnutí, jímž byl – jako v případě stěžovatele – návrh na vydání předběžného opatření zamítnut. Zamítavé rozhodnutí totiž nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé.

Rozhodnutím dočasné povahy je i rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku. I v tomto případě lze odkázat na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu: „*Rozhodnutí o odkladném účinku žaloby je rozhodnutím, které je podle své povahy dočasné [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].*“ (Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2004, č. j. 5 As 52/2004 - 172; zveřejněno pod č. 507/2005 Sb. NSS; pozn.: podána ústavní stížnost III. ÚS 156/05, odmítnuto usnesením ze dne 9. 6. 2005). Přiznáním odkladného účinku žalobě se pozastavují účinky napadeného rozhodnutí správního orgánu do skončení řízení před soudem (§ 73 odst. 3 s. ř. s.). V tomto smyslu jde o stejný důsledek, který s sebou přináší aplikace § 38 odst. 4 s. ř. s. o předběžném opatření, jež zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným. Obdobně i toto usnesení lze i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 4 s. ř. s.), ukáže-li se v průběhu řízení, že pro jeho přiznání nebyly důvody nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly.

Za této situace již Nejvyšší správní soud nerozhodoval o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2006

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu